

JAZZ PÅ ÖLÄNDSKA – FOLK SONGS FROM ÖLAND, SWEDEN

www.trioerici.com

Jag vet en vän i världen

Sture Larsson, Frösslunda

Jag vet en vän i världen, den har jag hållit kär,
så vitt som blåa himlen utöver jorden är.
Den lilla kära vännen långt fjärran sig begav,
han reste till Amerika, på det blåa hav

En blomma mig han räckte, till avsked och farväl
Den blomman har jag burit av hjärta och av själ
Men nu är blomman vissnad och borta är min vän.
Kanhända är han döder, han kommer ej igen.

Men om han ännu lever, så visst som jag det tror,
så tänker han på vännen som uppå Öland bor.
Men du är blott densamme som förr du varit har
och Gud skall dej belöna om ej du svikit har.

Jag hundra kronor sparat allt under åren två.
Dem skall du mer än gärna till bröllopgåva få.
Jag väntar dig till hösten, jag väntar dig till vår,
jag skulle kunna vänta på dej i hundra år!
Jag väntar dig till hösten, jag väntar dig till vår,
jag skulle kunna vänta på dej i hundra år!

Knota ej

Karl-David Nilsson, Runsten

Knota ej om du ibland får lida.
Sköt din plikt och knalla sedan på.
Livet det har väl sin mörka sida,
men har sin ljusa lika så.

Visst av prövningar vi alla brännas,
det kan ingen mänska neka för.
Men jag påstår att det mindre kännas
om man möter dem med glatt humör.
Om den vännen som du trott dej äga
möter dej med köld en vacker dag
laga bara så att du kan säga:
det var han som svek och inte jag.

Visst av prövningar vi alla brännas,
det kan ingen mänska neka för.
Men jag påstår att det mindre kännas

om man möter dem med glatt humör.

Är du fattig och mitt råd behöver,
tänk när fattigdomen trycker på.
Det är konstigt, men det går väl över!
Det finns fattigare folk än så.

Visst av prövningar vi alla brännas,
det kan ingen mänska neka för.
Men jag påstår att det mindre känns
om man möter dem med glatt humör.

Om du grannar har som vilja gräla,
låtsa deras uppsåt ej förstå.
Om de dina höns om natten stjäl,
skicka tuppen till dem dan därpå.

Visst av prövningar vi alla brännas,
det kan ingen mänska neka för.
Men jag påstår att det mindre känns
om man möter dem med glatt humör.

Sjömansvisa från Öland

upptecknad av Axel Leksander

Nu skall jag resa från dig min utvaldast vän,
med sorg i hjärtat, bjud mig farväl.
:/: Uppå de böljor blå, uppå den brusande vind,
kära min flicka, hav mig i sinn.:/:

Ej behöver du sörja, sörja för rosen så röd,
som står på ängen, doftar så skön.
:/: Den vissnar aldrig ned, nej den står ständigt i knopp,
vänder sin blick mot himmelen opp. :/:

Om ändock alla skola dig överge
visst aldrig jag skall svika dig, nej!
:/: Jag skall ej svika dig, jag vill blott svärja dig tro,
kära min flicka, slå dig i ro! :/:

Får vi ej träffas mer här på jorden igen
får vi väl mötas i himmelen.
:/: Där skall vi samlas, samlas som rosor på äng
kring Herrans trogna i himmelen! :/:

Öland

Lydia Lindström, Algutsrum

Öland, vackra, väna bygd,

hem för ädel svenskmannadygd.
Hell dina åkrar och trevna gårdar.
Hell dina kyrkor och minnesvårdar.
Öland, hem för flit och dygd.
Hell dig, hell dig fosterbygd.

Öland, sköna, friska land,
fosterjord på den fria strand.
Hell dina slätter och ängar gröna.
Hell dina blommor och lunder sköna.
Öland, solskensland i Nord.
Hell dig, hell dig, fosterjord.
Hell dig, hell dig fosterbygd.

Arvid och Anna

John Erlandsson, Källa

Stormen hörs vina, med vågorna brusa,
snövita skummet vräkes mot land.
Måsarna skrika, vindarna tjuta
runt omkring stugan nere vid strand.
Men invid stugans dörr, där står ju Anna som förr,
söker med blicken brusande våg.

Arvid, säg kommer du aldrig åter,
har du någon mö i nåt främmande land.
Jag vill ej det tro fastän jag gråter,
att du brutit kärlekens band.
Skynda, å skynda å kom, å till din flicka vänd om,
bär mej till vännen, brusande våg.

Så hennes klagan fördes med vinden,
men vad är det villan kan se?
Rodnaden stiger sakta på kinden,
snövita segel tror hon sig se.
År det min älskade vän, som vänder hemåt igen.
Stilla mitt hjärta, brusande våg.

Den signade dag

Psalm nr 424 i 1947 års psalmbok.

Upptecknad av "Don-Nisse" Jonsson i Vedborm.

Den signade dag som vi nu här får se
av himmelen till oss nedkomma.
Han blive oss säll,
han låte sig te oss
allom till glädje och fromma.
Ja, Herren, den högste oss alla i dag
för synder och sorger bevara.

Svalan

Anna Petersson, Jordtorp, Algutsrum

Mot Nordens hav jag sträcker färden,
med ljumma vindar alla år.
Mitt budskap från den södra världen:
"Jag kommer hit med sol och vår."
Och var jag sänker mina vingar,
där börjar allt på nytt att gro.
Allt högre flammar solens ringar,
och själv jag reder in mitt bo.

Jag bygger det inunder åsen
av mänskors tak, där är mig bäst.
Jag vaktar hyddan, vaktar båsen
och lockar trevnaden till gäst.
Jag bygger det av ler, jag kläder
på tusen sätt dess golv och vägg.
Jag väljer mossa, gräs och fjäder,
att mjukt det blir för mina ägg.

Om höns och duvor tar jag vården,
ty öga finns ej skarpt som mitt.
När höken kretsar över gården,
då visslar jag: "Tsi vitt, tsi vitt".
Och de förstår min vink och dölja
sig fort i buren och i byn.
Jag skyndar rövarn att förfölja
och jagar honom upp mot skyn.

Men när den kulna hösten stundar
och natt blir lång och himmel grå,
från alla tak och alla lundar
vi samlas alla svalor då.
Vi tätt oss till varandra smyga
och ordnar ett gemensamt tåg.
Och med en stunds farväl vi flyga
till öarna i Hellas' vår.

Seglarn

Axel Larsson, Triberga, Hulterstad

Det var en afton då stormen ven,
och vintern kylde den friska gren.
:/: Var blomma vissnat, var fågel flytt
och sommarns grönska i snö förbytt. :/:

En blick mot himlen jag sände då,
vad den var skön och vad den var blå.
:/: Jag tusen stjärnor där tindra såg,

Sälja potter

okänd

Jag kör mig åt torget, torget.
Jag har potter te sälja.
Somme store och somme små,
somme brune och somme blå!
Jag har potter att sälja!

Och förr än jag skall sälja mina potter så lätte,
skall jag köra mina hästar så trötte,
först åt Skåne och sen åt Lund,
sen åt Aska och sen i Grund!
Jag har potte te sälja!

Och sistu hur jag narra bonden med den potten!
Jag sålde som en man,
han köpte som en narr, ha ha!
Hon var sprucken i botten, ha ha!
Det var ett stort stycke ur brädden, ha ha.
Skaftet va åna!

Vipp lustigt i Gröna dalen

okänd

Vipp lustigt i gröna dalen där kärestan bor,
där göken månde gala och svalan bygger bo,
där lärkan hon sjunger med sin lilla tunga.
Och gräset det gror.

Min hand jag dig räcker,
kärkommen min vän!
Jag fäktar för livet att få dig igen.
Mitt vitgula hår skall hänga,
som röda guldsträngar,
när solen skin´klar.

Guldkronan den skall du bära,
och brud det skall du bli,
du flicka lilla kära,
det skall du få se!
Guldringen om fingren,
guldkedjan om halsen.
Då blir du galant!

Om någon dig röre
och gör dig förnär,
och jag det får spörja,

det tyckes mig ej!
Mitt hjärta det månne brista
i tusenden stycken,
så kär håller jag dej!

Ro å ro till Fiskeskär

Konstance Olsson

Ro å ro til fiskeskär,
många få vi där.
En till far å en till mor,
en till syster å en till bror,
en till dej,
en riktigt stor.

Ro å ro til fiskeskär,
många fiskar få vi där.
Laxen den feta,
flundran den breda,
torsken den grå
å sillen små,
ålen stor å lång som så!

Samtliga texter är hämtade ur boken "Ölands Folkliga Visor och Melodier Genom Tiderna", utgiven av Göran Rygert och Lars Weinhardt på egna förlaget: Öfolk Förlag.